BESCHIKKING Nr. 1992/68/EGKS VAN DE COMMISSIE

van 6 december 1968

houdende machtiging tot toekenning van financiële steun door de Bondsrepubliek Duitsland aan de ondernemingen van de kolenmijnindustrie voor het jaar 1968

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en in het bijzonder de artikelen 2, 3, 4 en 5,

Gezien het Overeenkomstprotocol, op 21 april 1964 tot stand gekomen tussen de Regeringen van de Lid-Staten, in het kader van de Bijzondere Raad van Ministers bijeen *(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 30 april 1964, blz. 1099/64 e. v.),

Gezien Beschikking nr. 3-65 van de Hoge Autoriteit van 17 februari 1965 betreffende de communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de Lid-Staten ten behoeve van de kolenmijnindustrie *(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 25 februari 1965, blz. 480/65 e. v.), alsmede de op grond hiervan gegeven machtigingsbeschikkingen (Beschikkingen van de Hoge Autoriteit nr. 5-66 van 16 maart 1966, nr. 17-66 van 14 september 1966 en nr. 18-67 van 14 juni 1967 ; Beschikking van de Commissie nr. 28-67 van 7 november 1967) *(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 25 maart 1966, blz. 789/66 e. v., van 22 september 1966, blz. 2973/66 e. v., van 27 juni 1967, blz. 2527/67 e. v., en van 22 november 1967, nr. 284, blz. 1 e. v.),

Gezien Beschikking nr. 1-67 van 21 februari 1967 betreffende cokeskolen en cokes bestemd voor de ijzer- en staalindustrie van de Gemeenschap, en in het bijzonder artikel 7, lid 1 *(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 28 februari 1967, blz. 562/67 e. v.),

Overwegende dat de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland de Commissie overeenkomstig artikel 1 van Beschikking nr. 3-65 in kennis heeft gesteld van de steunmaatregelen van financiële aard welke zij voornemens is in de loop van 1968 direct of indirect te nemen ten behoeve van de kolenmijnindustrie ; dat de navolgende steunmaatregelen een machtiging als bedoeld in voornoemde beschikking nodig hebben :

I

1. Overwegende dat de meeste overwogen maatregelen, op de bedragen na, identiek zijn met de maatregelen die in de beschikking van de Commissie van 7 november 1967 uitvoerig zijn beschreven ; dat voor het jaar 1968 de volgende bedragen zijn uitgetrokken :

Subsidies in het kader van

de Rationalisierungsverband	DM 100	miljoen,
de Aktionsgemeinschaft	DM 148,5	miljoen,
de verplaatsing van voorraden	DM 29,4	miljoen,
de regeling inzake inhaaldiensten	DM 231,0	miljoen.

2. Overwegende dat de Bondsregering bovendien voornemens is het voorheen geldende financieringsstelsel voor de mijnwerkerspremie („Bergmannsprämie") opnieuw in te voeren ; dat het de kolenmijnondernemingen in de toekomst opnieuw zal worden toegestaan een gedeelte van de af te dragen loonbelasting in te houden en dit bedrag aan het personeel uit te keren ; dat evenwel de voorbereidingen voor de invoering van dit stelsel nog niet zijn voltooid ; dat, ingeval de voorgenomen wijziging reeds in 1968 van kracht zou worden, de daaruit voor de Bond en de deelstaten voortvloeiende lasten voor alle ondergrondse personeelsleden te zamen ongeveer DM 103 miljoen zouden bedragen ;

II

3. Overwegende dat de hierboven beschreven financiële steunmaatregelen beantwoorden aan de criteria welke worden gesteld in de artikelen 3 t/m 5 van Beschikking nr. 3-65 betreffende de toelaatbaarheid van dergelijke steunmaatregelen van overheidswege ;

Overwegende dat krachtens de wet op de bevordering van de rationalisatie in de kolenmijnindustrie van 29 juli 1963 slechts financiële steun wordt toegekend, indien wordt overgegaan tot „gehele of gedeeltelijke sluiting van bedrijfsinstallaties (negatieve rationalisatie)" (artikel 4 van Beschikking nr. 3-65) ;

Overwegende dat deze steun het toelaatbare niveau niet overschrijdt ; dat uit onderzoekingen is gebleken dat met iedere sluiting kosten zijn verbonden als bedoeld in artikel 4, lid 1, en dat het niveau van de werkelijke kosten per ton gederfde produktie DM 25 à 30 bedraagt en dientengevolge het door de Bondsregering als forfaitaire steun toegekende bedrag van DM 12,50 aanzienlijk overschrijdt ; dat alleen de toekomstige verplichtingen uit hoofde van mijnschade, pensioenen en levering van deputaatkolen, welke slechts een deel vormen van de kosten in verband met de sluiting, volgens de berekeningen belangrijk hoger liggen dan een bedrag van DM 12,50 ;

Overwegende dat om dezelfde redenen de betaling van een bedrag van DM 15 per ton voor sluitingen in het kader van de „Aktionsgemeinschaft" met de criteria van artikel 4 van Beschikking nr. 3-65 verenigbaar is ;

Overwegende dat bij de bepaling van de omvang van de financiële steun ter voldoening aan de verplichtingen in het kader van de evenredige verdeling der lasten rekening wordt gehouden met het feit dat bij sluiting van een kolenmijn een aanzienlijke waardevermindering van het oorspronkelijk geïnvesteerde vermogen optreedt ; dat de door de steunmaatregel verleende vrijstelling van twee derde van de op de stilgelegde bedrijfsinstallaties betrekking hebbende vermogensheffing („Vermögensabgabe") en de belasting op de winst uit opgenomen kredieten („Kreditgewinnabgabe") in elk geval aanzienlijk minder bedraagt dan het kapitaalverlies als gevolg van de sluiting en derhalve binnen de grenzen van artikel 4 van Beschikking nr. 3-65 blijft ;

4. Overwegende dat de principiële verenigbaarheid van de steun tot uitvoering van het programma ter financiering van voorraden op korte termijn met Beschikking nr. 3-65, in het bijzonder met de criteria van artikel 5 van deze beschikking, reeds in Beschikking nr. 5-66 (*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 25 maart 1966, blz. 789/66 e. v.) is vastgesteld ; dat zich sedertdien geen nieuwe gezichtspunten hebben voorgedaan ; dat de afzetsituatie van de Duitse kolenmijnindustrie zich nauwelijks heeft verbeterd ; dat de overgebrachte kolenvoorraden tot dusver nog niet konden worden verkocht ;

5. Overwegende dat de financiële steun welke aan de ondernemingen wordt toegekend ten einde de betaling van de lonen der mijnwerkers over de niet gewerkte inhaaldiensten mogelijk te maken, eveneens aan de eisen van artikel 5 van Beschikking nr. 3-65 voldoet ;

Overwegende dat de afzetsituatie van de Duitse kolenmijnindustrie immers, ondanks de inkrimping der produktie, nog geen wezenlijke verbetering te zien geeft ; dat deze produktievermindering reeds een aanzienlijke loonderving heeft veroorzaakt en bijgevolg grote onrust onder de mijnwerkers heeft verwekt ; dat een verdere vermindering van het inkomen van de mijnwerkers de stabiliteit van de werkgelegenheid nog meer in gevaar zou brengen en ernstige moeilijkheden in het economische en sociale gebeuren in de mijnstreken zou kunnen veroorzaken ; dat het beoogde stelsel dus tot doel heeft om een passend tempo mogelijk te maken voor de ten uitvoer te leggen rationalisatiemaatregelen ;

6. Overwegende dat de steun voor de financiering van de mijnwerkerspremie bijdraagt tot de stabiliteit van de werkgelegenheid voor vakbekwame arbeidskrachten in de kolenmijnindustrie en daardoor de sociale aanpassingsmoeilijkheden van deze industrie verlicht ; dat om deze reden ook deze steun met artikel 5 van Beschikking nr. 3-65 verenigbaar is ;

III

7. Overwegende dat de door de Duitse Bondsrepubliek voor het jaar 1968 overwogen steunmaatregelen de goede werking van de gemeenschappelijke markt niet in gevaar kunnen brengen ;

Overwegende dat, naast de in bovenvermelde Beschikking nr. 28-67 van de Commissie van 7 november 1967 onder nummer 9, tweede t/m vierde alinea, genoemde vaststellingen, uit de thans ter beschikking staande cijfergegevens over de ontwikkeling van de markt en van de steenkoolproduktie in 1967 ten opzichte van 1966 blijkt dat :

— het effect per dienst weliswaar met meer dan 10 % is gestegen, doch dat de produktie met meer dan 11 % (ongeveer 14 miljoen ton) is gedaald ;

— de binnenlandse afzet van kolen met 8,5 miljoen ton is afgenomen, zulks hoofdzakelijk wegens de gedaalde behoeften van de cokesfabrieken en de huisbrandsector ;

— de kolenvoorraden bij de producenten zich op hetzelfde niveau van ongeveer 16,8 miljoen ton hebben gehandhaafd, ofschoon het produktieverlies door inlegging van verzuimdiensten wegens gebrek aan afzetmogelijkheden in 1967 ongeveer 7 miljoen ton bedroeg ;

— de invoer van kolen uit andere landen van de Gemeenschap en uit derde landen nauwelijks enige wijziging vertoont ;

— de leveranties van Duitse kolen aan andere landen van de Gemeenschap met ongeveer 1,9 miljoen ton zijn toegenomen, zulks in hoofdzaak ten gevolge van de grotere leveranties van cokeskolen aan Italië (+ 1 miljoen ton) ;

Overwegende dat de vooruitzichten voor het jaar 1968 geen wezenlijke verbetering van deze situatie doen verwachten ; dat derhalve kan worden verwacht dat de produktie met ongeveer 3 % en de binnenlandse afzet met ongeveer 4 % verder zullen dalen ;

Overwegende dat deze zuiver kwantitatieve ontwikkelingen de conclusie rechtvaardigen dat de concurrentiepositie van de Duitse kolenmijnbouw in 1968 ondanks de stijgende steunuitkeringen niet zal veranderen, en zulks noch wat de mededinging tussen de Duitse mijnbekkens onderling, noch wat de concurrentie met de overige mijnbekkens der Gemeenschap betreft ; dat uit deze kwantitatieve beschouwingen derhalve niet blijkt dat de goede werking van de gemeenschappelijke markt wordt verstoord ;

Overwegende dat deze beoordeling niet wordt gewijzigd, indien rekening wordt gehouden met de krachtens Beschikking nr. 1-67 aan de kolenmijnondernemingen uitgekeerde steun ;

8. Overwegende dat de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Beschikking nr. 3-65 tot taak heeft zich ervan te vergewissen dat de steun waarvoor zij machtiging verleent, wordt gebruikt voor de in de artikelen 2 t/m 5 van voornoemde beschikking vermelde doeleinden ; dat het te dien einde noodzakelijk is dat de Bondsregering aan de Commissie bijzonderheden verstrekt over het bedrag en de verdeling der subsidies, alsmede over aard en omvang der uitgevoerde rationalisatiemaatregelen ;

Na raadpleging van de Raad van Ministers,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Aan de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland wordt machtiging verleend om voor het kalenderjaar 1968 de volgende steun toe te kennen aan de ondernemingen der Duitse kolenmijnindustrie :

1. Een subsidie aan het Verbond voor Rationalisatie van de Kolenmijnindustrie („Rationalisierungsverband") te Essen, ter financiering van de basispremie welke bedoeld Verbond aan zijn leden toekent bij sluiting van een kolenmijn of van gedeelten daarvan ; de door de Bondsregering betaalde subsidie mag het bedrag van DM 12,50 per ton gederfde produktie niet overschrijden (artikelen 13 en 16 van de wet van 29 juli 1963) ;
2. Een bijdrage ter hoogte van DM 15 per ton gederfde produktie via de „Aktionsgemeinschaft" ;
3. Vrijstelling van twee derde van de vermogensheffing („Vermögensabgabe") en van de belasting op de winst uit opgenomen kredieten („Kreditgewinnabgabe"), voor zover deze heffingen betrekking hebben op een te sluiten kolenmijn ;
4. Een evenredige bijdrage ter dekking van de kosten in verband met de verplaatsing, de opslag en de waardevermindering van maximaal 4 miljoen ton steenkool.

   De Commissie behoudt zich evenwel het recht voor te verlangen dat passende maatregelen worden genomen, indien door de later plaatsvindende verkoop van de door de „Notgemeinschaft" aangekochte en opgeslagen kolen de goede werking van de gemeenschappelijke markt in gevaar zou worden gebracht ;

5. Een steunbedrag van DM 231 miljoen, bestemd voor de financiering van de uitkeringen die de ondernemingen van de Duitse kolenmijnindustrie wegens het vervallen van inhaaldiensten aan de werknemers doen ;

6. Kwijtschelding van een gedeelte van de door de kolenmijnondernemingen af te dragen loonbelasting, tot een bedrag van DM 103 miljoen.

Artikel 2

De Bondsregering dient de Commissie uiterlijk op 30 april 1969 bijzonderheden te verstrekken over de op grond van deze beschikking toegekende steun, met name omtrent het bedrag en de verdeling der subsidies alsmede over aard en omvang der genomen rationalisatiemaatregelen.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking door haar kennisgeving aan de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland. Zij zal in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt.

Brussel, 6 december 1968.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY